Šis dokuments ir izveidots vienīgi dokumentācijas nolūkos, un iestādes neuzņemas nekādu atbildību par tā saturu

►**B**

PADOMES DIREKTĪVA 2001/110/EK

(2001. gada 20. decembris),

kas attiecas uz medu

(OV L 10, 12.1.2002., 47. lpp.)

Grozīta ar:

		Oficiālais Vēstnesis		
		Nr.	Lappuse	Datums
►**M1**	Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/63/ES (2014. gada 15. maijs)	L 164	1	3.6.2014.

Labota ar:

►**C1**	Kļūdu labojums, OV L 52, 21.2.2007., 16. lpp. (2001/110/EK)

▼B

PADOMES DIREKTĪVA 2001/110/EK

(2001. gada 20. decembris),

kas attiecas uz medu

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 37. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu ([1]),

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ([2]),

ņemot vērā Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ([3]),

tā kā:

(1) Saskaņā ar secinājumiem, ko Eiropadome pieņēmusi 1992. gada 11. un 12. decembra sanāksmē Edinburgā un kas apstiprināti Eiropadomes 1993. gada 10. un 11. decembra sanāksmē Briselē, dažas vertikālās direktīvas, kuras attiecas uz pārtikas produktiem, būtu jāvienkāršo, ņemot vērā tikai svarīgās prasības, kam jābūt izpildītām attiecībā uz produktiem, uz kuriem tās attiecas, lai nodrošinātu šo produktu brīvu apriti iekšējā tirgū.

(2) Padomes 1974. gada 22. jūlija Direktīvas 74/409/EEK par dalībvalstu to tiesību aktu saskaņošanu, kuri attiecas uz medu ([4]), pamatā bija tas, ka atšķirības valstu tiesību aktos par medus definīciju attiecībā uz dažādiem medus veidiem un vajadzīgajām īpašībām varētu radīt negodīgas konkurences apstākļus, kas varētu maldināt patērētājus un tādējādi tieši ietekmēt kopējā tirgus izveidi un darbību.

(3) Tāpēc ar Direktīvu 74/409/EEK un tās grozījumiem tika paredzētas definīcijas, precizēti dažādi tirgū laižama medus veidi ar attiecīgiem nosaukumiem, paredzēti kopīgi noteikumi par medus sastāvu un noteikta galvenā informācija uz etiķetējuma, lai nodrošinātu šo produktu brīvu apriti Kopienā.

(4) Skaidrības labad Direktīva 74/409/EEK būtu jāpārstrādā, lai darītu saprotamākus noteikumus par medus ražošanas un tirdzniecības nosacījumiem un saskaņotu šo direktīvu ar vispārīgajiem Kopienas tiesību aktiem par pārtikas produktiem, jo īpaši tiesību aktiem par etiķetēšanu, piesārņotājiem un analīzes metodēm.

([1]) OV C 231, 9.8.1996., 10. lpp.
([2]) OV C 279, 1.10.1999., 91. lpp.
([3]) OV C 56, 24.2.1997., 20. lpp.
([4]) OV L 221, 12.8.1974., 10. lpp.. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar 1985. gada Spānijas un Portugāles Pievienošanās aktu.

▼B

(5) Vispārīgie pārtikas produktu etiķetēšanas noteikumi, kas paredzēti Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2000/13/EK ([1]), būtu jāpiemēro atbilstīgi konkrētiem nosacījumiem. Ņemot vērā medus kvalitātes un tā izcelsmes ciešo saistību, pilnīgai informācijai par šiem jautājumiem jābūt pieejamai tā, lai nemaldinātu patērētāju attiecībā uz šā produkta kvalitāti. Patērētāju īpašu interešu dēļ attiecībā uz medus īpašībām atkarībā no tā ieguves ģeogrāfiskās vietas un šajā sakarā pilnīgas pārredzamības nolūkā uz etiķetējuma būtu jānorāda izcelsmes valsts, kurā iegūts medus.

(6) Putekšņi vai citas atsevišķas medus sastāvdaļas nav jāatdala, ja vien tas nav neizbēgami, atdalot svešas organiskās un neorganiskās vielas. Šo procesu var veikt kāšot. Ja, veicot šādu kāšanu, tiek atdalīts nozīmīgs putekšņu daudzums, ar atbilstīgu norādi uz etiķetes par to pareizi jāinformē patērētājs.

(7) Medum, kura nosaukumā ietvertas norādes par ziedu, augu, reģionālo, teritoriālo vai topogrāfisko izcelsmi vai par īpašiem kvalitātes kritērijiem, nedrīkst būt pievienots kāsts medus. Lai uzlabotu tirgus pārredzamību, kāstā medus veidu un rūpnieciskā medus veidu etiķetēšanai jābūt obligātai attiecībā uz ikvienu darījumu nefasēto produktu tirgū.

(8) Komisija 1994. gada 24. jūnija paziņojumā Eiropas Parlamentam un Padomei par biškopību, uzsvēra, ka Komisija var pieņemt analīzes metodes, lai attiecībā uz visu Kopienā tirgū laisto medu nodrošinātu atbilstību noteiktiem sastāva kritērijiem un īpašām papildu prasībām.

(9) Ir vēlams ņemt vērā to, kas sasniegts, strādājot ar jaunu medus standartu kodeksu, kas attiecīgi pielāgots Kopienas īpašajām prasībām.

(10) Saskaņā ar subsidiaritātes principu un proporcionalitātes principu, kas paredzēti Līguma 5. pantā, mērķi paredzēt vienotas definīcijas un normas attiecībā uz konkrētajiem produktiem un saskaņot attiecīgos noteikumus ar vispārīgajiem Kopienas tiesību aktiem par pārtikas produktiem dalībvalstis nevar sasniegt pienācīgi un tāpēc šo mērķi var labāk sasniegt Kopiena ar šo direktīvu. Ar šo direktīvu paredz tikai tādus noteikumus, kas vajadzīgi, lai sasniegtu šo mērķi.

([1]) OV L 109, 6.5.2000., 29. lpp.

▼B

(11) Pasākumi, kas vajadzīgi, lai ieviestu šo direktīvu, būtu jāpieņem saskaņā ar Padomes 1999. gada 28. jūnija Lēmumu 1999/468/EK, ar ko nosaka procedūras Komisijai piešķirtās izpildvaras īstenošanai ([1]).

(12) Lai neradītu šķēršļus brīvai apritei, dalībvalstīm attiecībā uz konkrētajiem produktiem nevajadzētu pieņemt savus noteikumus, kas nav paredzēti šajā direktīvā,

IR PIEŅĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Šī direktīva attiecas uz I pielikumā definētajiem produktiem. Šie produkti atbilst II pielikumā noteiktajām prasībām.

2. pants

Direktīva 2000/13/EK attiecas uz produktiem, kas definēti I pielikumā, ievērojot šādus nosacījumus.

1. Terminu "medus" attiecina tikai uz produktu, kas definēts I pielikuma 1. punktā, un to lieto tirdzniecībā, lai apzīmētu šo produktu.

2. Produktu nosaukumus, kas norādīti I pielikuma 2. un 3. punktā, attiecina tikai uz minētajos punktos definētajiem produktiem, un lieto tirdzniecībā, lai apzīmētu šos produktus. Šos nosaukumus var aizstāt ar vienkāršu produkta nosaukumu "medus", izņemot attiecībā uz kāstu medu, šūnu medu, šūnu gabalu medu vai medu ar šūnu daļām un rūpniecisko medu.

   Tomēr

   a) attiecībā uz rūpniecisko medu vārdi "paredzēts tikai ēdiena gatavošanai" jānorāda uz etiķetes tuvu produkta nosaukumam;

   b) izņemot kāsto medu un rūpniecisko medu, produktu nosaukumus var papildināt ar informāciju, kas attiecas uz:

      — ziedu vai augu izcelsmi, ja produkts pilnībā vai galvenokārt ražots no norādītā avota un tam ir šā avota organoleptiskās, fizikāli ķīmiskās un mikroskopiskās īpašības,

      — reģionālu, teritoriālu vai topogrāfisku izcelsmi, ja produkts ražots tikai norādītajā vietā,

      — īpašiem kvalitātes kritērijiem.

([1]) OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp.

▼B

3. Ja rūpnieciskais medus ir izmantots kā sastāvdaļa saliktā pārtikas produktā, tad šā saliktā pārtikas produkta nosaukumā termina "rūpnieciskais medus" vietā var lietot terminu "medus". Tomēr sastāvdaļu sarakstā lieto terminu, kas minēts I pielikuma 3. punktā.

4. ►M1 a) Izcelsmes valsti vai valstis, kur iegūts medus, norāda uz etiķetes.

Neatkarīgi no pirmās daļas, ja medus izcelsme ir vairāk nekā vienā dalībvalstī vai trešā valstī, norādi par izcelsmes valstīm var aizstāt attiecīgi ar vienu no šādām norādēm:

— "ES valstīs ražota medus maisījums",

— "ārpus ES valstīm ražota medus maisījums",

— "ES valstīs un ārpus ES valstīm ražota medus maisījums". ◄

b) Direktīvas 2000/13/EK mērķiem, un jo īpaši tās 13., 14., 16. un 17. panta mērķiem, ziņas, kas jānorāda saskaņā ar a) apakšpunktu, uzskata par norādēm atbilstīgi minētās direktīvas 3. pantam.

▼M1

5. Putekšņus, kas ir dabīgs, medum raksturīgs komponents, neuzskata par šīs direktīvas I pielikumā definēto produktu sastāvdaļu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1169/2011 ([1]) 2. panta 2. punkta f) apakšpunkta nozīmē.

▼B

3. pants

Kāstam medum un rūpnieciskajam medum uz nefasētu produktu konteineriem, uz iepakojuma un tirdzniecības dokumentos skaidri norāda pilnu produkta nosaukumu, kā norādīts I pielikuma 2. punkta b) apakšpunkta viii) daļā un 3. punktā.

▼M1

4. pants

1. Šīs direktīvas 9. panta otrā punkta nolūkos Komisija, ņemot vērā starptautiskos standartus un tehnisko attīstību, ar īstenošanas aktiem, kas atbilst Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai (EK) Nr. 882/2004 ([2]), nosaka analīzes metodes, ar ko pārbaudīt, vai medus atbilst šīs direktīvas prasībām. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar šīs direktīvas 7. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru. Kamēr šīs metodes

([1]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1169/2011 (2011. gada 25. oktobris) par pārtikas produktu informācijas sniegšanu patērētājiem un par grozījumiem Eiropas Parlamenta un Padomes Regulās (EK) Nr. 1924/2006 un (EK) Nr. 1925/2006, un par Komisijas Direktīvas 87/250/EEK, Padomes Direktīvas 90/496/EEK, Komisijas Direktīvas 1999/10/EK, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2000/13/EK, Komisijas Direktīvu 2002/67/EK un 2008/5/EK un Komisijas Regulas (EK) Nr. 608/2004 atcelšanu (OV L 304, 22.11.2011., 18. lpp.).

([2]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 882/2004 (2004. gada 29. aprīlis) par oficiālo kontroli, ko veic, lai nodrošinātu atbilstības pārbaudi saistībā ar dzīvnieku barības un pārtikas aprites tiesību aktiem un dzīvnieku veselības un dzīvnieku labturības noteikumiem (OV L 165, 30.4.2004., 1. lpp.).

▼M1

vēl nav pieņemtas, dalībvalstis, lai pārbaudītu atbilstību šīs direktīvas prasībām, ja vien iespējams, izmanto starptautiski atzītas, validētas analīzes metodes, piemēram, tās, kas apstiprinātas *Codex Alimentarius*.

2. Lai nodrošinātu godīgu komercpraksi un aizsargātu patērētāju intereses, kā arī, lai ļautu noteikt attiecīgās analīžu metodes, Komisija tiek pilnvarota saskaņā ar 6. pantu papildināt šo direktīvu, nosakot kvantitatīvos rādītājus saistībā ar:

a) kritēriju "galvenokārt" attiecībā uz medus ziedu vai augu izcelsmi, kā teikts 2. panta 2. punkta b) apakšpunkta pirmajā ievilkumā; un

b) putekšņu minimālo saturu filtrētā medū pēc I pielikuma 2. panta b) apakšpunkta viii) punktā minēto neorganisko vai organisko piemaisījumu atdalīšanas.

Minētajos deleģētajos aktos Komisija paredz atbilstīgus pārejas pasākumus attiecībā uz produktiem, kas laisti tirgū pirms minēto deleģēto aktu piemērošanas dienas.

▼B

5. pants

Attiecībā uz pielikumā definētajiem produktiem dalībvalstis nepieņem savus noteikumus, kas nav paredzēti šajā direktīvā.

▼M1

6. pants

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.

2. Pilnvaras pieņemt 4. panta 2. punktā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz piecu gadu laikposmu no 2014. gada 23. jūnija. Komisija sagatavo ziņojumu par pilnvaru deleģēšanu vēlākais deviņus mēnešus pirms piecu gadu laikposma beigām. Pilnvaru deleģēšana tiek automātiski pagarināta uz tāda paša ilguma laikposmiem, ja vien Eiropas Parlaments vai Padome neiebilst pret šādu pagarinājumu vēlākais trīs mēnešus pirms katra laikposma beigām.

3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 4. panta 2. punktā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.

4. Tiklīdz tā pieņem deleģēto aktu, Komisija par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.

▼M1

5. Saskaņā ar 4. panta 2. punktu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja divos mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas minēto termiņu pagarina par diviem mēnešiem.

7. pants

1. Komisijai palīdz Pārtikas aprites un dzīvnieku veselības pastāvīgā komiteja ("komiteja"), kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 178/2002 ([1]) 58. panta 1. punktu. Komiteja ir komiteja Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 182/2011 ([2]) nozīmē.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.

Ja komiteja nesniedz atzinumu, Komisija nepieņem īstenošanas akta projektu, un piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. panta 4. punkta trešo daļu.

▼B

8. pants

Ar šo no 2003. gada 1. augusta atceļ Direktīvu 74/409/EEK.

Atsauces uz atcelto direktīvu uzskata par atsaucēm uz šo direktīvu.

9. pants

Dalībvalstīs līdz 2003. gada 1. augustam stājas spēkā normatīvi un administratīvi akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības. Dalībvalstis par to tūlīt informē Komisiju.

Šos pasākumus piemēro tā, lai

— no 2003. gada 1. augusta atļautu I pielikumā definēto produktu tirdzniecību, ja tie atbilst šajā direktīvā paredzētajām definīcijām un noteikumiem,

— no 2004. gada 1. augusta aizliegtu to produktu tirdzniecību, kuri neatbilst šīs direktīvas prasībām.

([1]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 178/2002 (2002. gada 28. janvāris), ar ko paredz pārtikas aprites tiesību aktu vispārīgus principus un prasības, izveido Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādi un paredz procedūras saistībā ar pārtikas nekaitīgumu (OV L 31, 1.2.2002., 1. lpp.).

([2]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).

▼B

To produktu tirdzniecība, kuri neatbilst šīs direktīvas prasībām un ir etiķetēti pirms 2004. gada 1. augusta saskaņā ar Direktīvu 74/409/EEK, ir atļauta, līdz beidzas to krājumi.

Kad dalībvalstis pieņem minētos pasākumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai šādu atsauci pievieno to oficiālai publikācijai. Dalībvalstis nosaka paņēmienus, kā izdarīt šādas atsauces.

10. pants

Šī direktīva stājas spēkā 20. dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī*.

11. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

▼B

I PIELIKUMS

NOSAUKUMI, PRODUKTU APRAKSTI UN DEFINĪCIJAS

1. Medus ir dabīga, salda viela, ko ražo *Apis mellifera* bites no augu nektāra vai no augu dzīvo daļu sekrēta, vai sūcējinsektu izdalījumiem uz augu dzīvajām daļām, kurus bites vāc, pārveido, papildinot ar savām īpašām vielām, nogulsnē, dehidrē, uzglabā un atstāj medus šūnās nobriest un nogatavoties.

2. Galvenie medus veidi ir šādi:

a) pēc izcelsmes:

i) ziedu medus jeb nektāra medus –

medus, ko iegūst no augu nektāra;

ii) izsvīduma-lapu medus –

medus, ko iegūst galvenokārt no sūcējinsektu izdalījumiem uz augu dzīvajām daļām vai no augu dzīvo daļu sekrēta;

b) pēc ražošanas veida un/vai noformējuma:

iii) šūnu medus –

medus, ko bites glabā pašu darinātās jaunās bezperu kāru šūnās vai kārēs, kuras darinātas no mākslīgām tikai bišu vaska šūnu plāksnēm, un ko pārdod aizvākotās veselās kārēs vai šādu kāru daļās;

iv) šūnu gabalu medus jeb medus ar šūnu daļām –

medus ar vienu vai vairākiem šūnu medus gabaliem;

v) tecināts medus –

medus, ko iegūst, tecinot atvākotas bezperu kāru šūnas;

vi) izsviests medus –

medus, ko iegūst, centrifugējot atvākotas bezperu kāru šūnas;

vii) spiests medus –

medus, ko iegūst, spiežot atvākotas bezperu kāru šūnas, sildot mērenā temperatūrā, kas nepārsniedz 45 °C, vai nesildot;

viii) kāsts medus –

medus, kas iegūts, atdalot svešas neorganiskas vai organiskas vielas tā, ka tiek atdalīts būtisks daudzums putekšņu.

▼B

3. Rūpnieciskais medus –

medus, kas ir a) piemērots rūpnieciskai izmantošanai vai ir sastāvdaļa citos pārtikas produktos, ko pārstrādā, un b) kas:

— ir ar svešas izcelsmes garšu vai smaržu vai

— ir sācis rūgt, vai ir sarūdzis, vai

— ir pārkarsēts.

▼B

II PIELIKUMS

MEDUS SASTĀVA KRITĒRIJI

Medus lielākoties sastāv no dažādiem cukura veidiem, galvenokārt fruktozes un glikozes, kā arī citām vielām, piemēram, organiskām skābēm, enzīmiem un cietām daļiņām, kas medū radušās, to vācot. Medus krāsa var būt no gandrīz bezkrāsainas līdz tumši brūnai. Medus konsistence var būt šķidra, viskoza vai daļēji līdz pilnīgi kristāliska. Garša un smarža ir atšķirīga, tomēr to nosaka augu izcelsme.

Medum, ko laiž tirgū kā medu vai izmanto kādā produktā, kurš paredzēts lietošanai pārtikā, nav pievienotas nekādas pārtikas sastāvdaļas, tostarp pārtikas piedevas, ne kādas citas piedevas, kas nav medus. Medum, cik vien iespējams, jābūt bez organiskām un neorganiskām vielām, kas nav raksturīgas tā sastāvam. Izņemot I pielikuma 3. punktu, medum nedrīkst būt nekāda sveša garša vai smarža, tas nedrīkst būt sācis rūgt vai būt ar mākslīgi mainītu skābumu vai pārkarsēts tā, ka dabīgie enzīmi ir vai nu iznīcināti, vai kļuvuši neaktīvi.

▼M1

Neskarot I pielikuma 2. punkta b) apakšpunkta viii) punktu, nedrīkst atdalīt ne putekšņus, ne citas medum raksturīgas sastāvdaļas, izņemot gadījumus, kad tas ir neizbēgami, atdalot neorganiskos vai organiskos piemaisījumus.

▼B

Medu, ko laižot tirgū kā medu vai izmanto kādā produktā, kurš paredzēts lietošanai pārtikā, jāatbilst šādiem sastāva kritērijiem.

1. Cukura saturs

1.1. Fruktozes un glikozes saturs (abu summa)

— ziedu medū	ne mazāk par 60 g/100 g
— izsvīduma-lapu medū, izsvīduma-lapu medus un ziedu medus maisījumos	ne mazāk par 45 g/100 g

1.2. Saharozes saturs

— vispār	ne vairāk kā 5 g/100 g
— robīniju *(Robinia pseudoacacia)*, sējas lucernas *(Medicago sativa)*, banksiju *(Banksia menziesii)*, saldā āboliņa *(Hedysarum)*, sarkanā eikalipta *(Eucalyptus camadulensis)*, *Eucryphia lucida*, *Eucryphia milliganii*, citrusaugu *(Citrus*spp.) medū	ne vairāk kā 10 g/100 g
— lavandu (*Lavandula* spp.), gurķu mētru (*Borago officinalis*) medū	ne vairāk kā 15 g/100 g

2. Ūdens saturs

— vispār	ne vairāk kā 20 %
— viršu (*Calluna*) un rūpnieciskajā medū vispār	ne vairāk kā 23 %
— rūpnieciskajā medū no viršiem (*Calluna*)	ne vairāk kā 25 %

3. Ūdenī nešķīstošu vielu saturs

— vispār	ne vairāk kā 0,1 g/100 g
— spiestā medū	ne vairāk kā 0,5 g/100 g

▼B

4. Elektrovadītspēja

— medū, kas nav norādīts še turpmāk, un šādu medu maisījumos	ne vairāk kā 0,8 mS/cm

▼C1

— izsvīduma-lapu medū un kastaņu medū un šo medu maisījumos, izņemot še turpmāk minētus medus	ne mazāk kā 0,8 mS/cm

▼B

— izņēmumi: zemeņkoka *(Arbutus unedo)*, ēriku (*Erica*), eikaliptu, liepu (*Tilia* spp.), viršu (*Calluna vulgaris*), leptospermu (*leptospermum*), tējas koka (*Melaleuca spp.*) medus	

5. Brīva skābe

— vispār	ne vairāk kā 50 miliekvivalentu skābes uz 1 000 gramiem
— rūpnieciskajā medū	ne vairāk kā 80 miliekvivalentu skābes uz 1 000 gramiem

6. Diastāzes skaitlis un hidroksimetilfurfurola (HMF) saturs, ko nosaka pēc pārstrādes un maisījuma iegūšanas

a) diastāzes skaitlis (*Schade* skala)

— vispār, izņemot rūpniecisko medu	ne mazāk kā 8
— medū ar mazu dabīgo enzīmu saturu, (piem., no citrusaugiem iegūtā medū) un ar HMF saturu, kas nepārsniedz 15 mg/kg	ne mazāk kā 3

b) HMF

— vispār, izņemot rūpniecisko medu	ne vairāk kā 40 mg/kg (atbilstīgi a) apakšpunkta otrā ievilkuma noteikumiem)
— medū, kura izcelsme ir tropiskā klimata reģionos, un šādu medu maisījumos	ne vairāk kā 80 mg/kg